

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1955.

(Betænkning og indstilling fra ombudsmandsudvalget findes i tillæg B. sp. 15).

Sagen sattes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Gustav Pedersen): I henhold til loven om folketingets ombudsmand er ombudsmanden uafhængig i sin virksomhed, altså uafhængig af folketinget. Det er derfor ikke tanken med afgivelsen af ombudsmandens beretning, at der skal finde en drøftelse sted af den form, som folketingets ombudsmands arbejde har haft, eller selve behandlingen af de sager, der er indkommet til ombudsmandsinstitutionen. Der har imidlertid heller ikke i de sager, der har været til behandling hos ombudsmanden, været spørgsmål, der har givet udvalget som helhed eller noget af udvalgets medlemmer anledning til at stille forslag eller ønske videre foretaget. Endelig synes der heller ikke på så spinkelt et grundlag som en enkelt årsberetning at være grund til at tage spørgsmålet op, om man skal udvide eller indsnævre rammerne for ombudsmandens virksomhed.

Jeg skal derfor på ombudsmandsudvalgets vegne anbefale, at man tager beretningen til efterretning ved at stemme for det stillede forslag til folketingsbeslutning.

Oluf Pedersen: Det står for mig sådan, at man ved ansættelsen af folketingets ombudsmand traf et heldigt valg, og jeg tror, der er almindelig enighed om, at der er gjort et stort og godt arbejde med en forsigtig stillingtagen til de problemer, som har foreligget. Jeg kan for mit eget vedkommende sige, at jeg var noget betænkelig ved, at vi skulle have en ombudsmandsinstitution, men jeg synes, at den har virket godt, og vi kan fra retsforbundets side tiltræde indstillingen.

Bertel Dahlgaard: Jeg har ikke nogen direkte bemærkning at gøre til ombudsmandens beretning, som det har interesseret mig meget at stifte bekendtskab med; jeg

vil dog gerne her, efter det første år, ombudsmandsinstitutionen har virket, og ved den første beretning, der er afgivet, gøre en enkelt bemærkning.

Da forslaget om oprettelse af ombudsmandsinstitutionen var til endelig behandling her i tinget i 1954, blev der udtalt håb om, at der inden for juristernes kredes ville kunne findes en anset mand, som havde lyst til her i Danmark at skabe den rette tradition for ombudsmandsinstitutionen, og som var i besiddelse af naturlig myndighed og evne til at vurdere mennesker og forhold og derfor også kunne skelne mellem stort og småt.

Det er med dyb tilfredshed, vi inden for det radikale venstre har set, at de forhåbninger, der dengang udtaltes, er blevet opfyldt — det kan der vel siges at være enighed om. De bekymringer, der blev givet udtryk for dengang med henblik på den nye institution, har jeg indtryk af efterhånden er forsvundet, og vi nærer ikke nogen tvivl om, at ombudsmandsinstitutionen nu vil finde sin faste plads i befolkningens tankegang og i det danske retssystem.

Alfred Jensen: Jeg er enig i, at det er for tidligt at tage spørgsmålet om ombudsmandsinstitutionens funktion op til behandling; ordningen har jo ikke virket så længe, og det ville derfor være urimeligt at begynde at granske, om der er svagheder ved den, eller om det ville være muligt at lægge arbejdet til rette på en anden måde.

Vi har den opfattelse, at ordningen stort set har virket godt. Vi har lagt mærke til, at ombudsmanden følger med i pressen og tager sager op til behandling, som er bragt frem for offentligheden, sager, der har almindeligt krav på at blive undersøgt; derfor kan den kommunistiske gruppe gå ind for indstillingen fra ombudsmandsudvalget om, at folketinget tager beretningen til efterretning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til folketingsbeslutning, sålydende:

„Folketinget tager folketingets ombudsmands beretning for året 1955 til efterretning“;

vedtoges uden afstemning.